

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.108 van 14 april 2014
in de zaak A. 206.631/XII-7105**

In zake: de NV MONUMENT VANDEKERCKHOVE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Arnoud Declerck en Eva Roels
kantoor houdend te 8530 Harelbeke
Kortrijksesteenweg 387
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de WEST-VLAAMSE INTERCOMMUNALE,
dienstverlenende vereniging
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Antoon Lust
kantoor houdend te 8310 Assebroek-Brugge
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

Verzoekende partij tot tussenkomst:

de BVBA BAAC VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michiel Beek
kantoor houdend te 9031 Drongen
Kroonprinsstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van 12 september 2012 van de West-Vlaamse Intercommunale, houdende de gunning van de overheidsopdracht ‘Archeologische Opgraving, Gemeente Middelkerke, Bedrijventerrein Kalkaert’, aan de bvba BAAC Vlaanderen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.290 van 8 november 2012 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De bvba BAAC Vlaanderen heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 december 2012.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2014.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ines Vandeveld, die loco advocaat Eva Roels verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Matthias Lierman, die loco advocaat Antoon Lust verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht uit voor een aanneming van diensten met als voorwerp “Archeologische opgraving Middelkerke - Kalkaert”. Als gunningswijze wordt gekozen voor de openbare aanbesteding.

De waarde van de opdracht wordt geraamd op 275.693,25 euro, btw niet inbegrepen.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 27 juni 2012.

3.3. In de ‘Bijzondere voorwaarden bij de vergunning voor een archeologische opgraving: Middelkerke, Kalkaertstraat’ bij het bestek worden regels opgenomen inzake: de inhoud van het evaluatierapport dat binnen 20 werkdagen na het beëindigen van het veldwerk wordt verwacht en dat onder meer een korte beschrijving van de resultaten omvat; de inhoud van het conceptrapport dat binnen 100 werkdagen na het beëindigen van het veldwerk wordt verwacht en dat een timing voor het afwerken van het eindrapport bevat; en de inhoud van het eindrapport.

3.4. Het bijzonder bestek bepaalt in artikel IV.04 het volgende:

“De inventaris bevat vermoedelijke hoeveelheden. Het opdrachtgevend bestuur behoudt zich het recht voor de hoeveelheden van de posten in de inventaris ten allen tijde te wijzig[...]en in meer of in min, of zelfs geheel weg te laten zonder enig recht op schadevergoeding.”

In deel 3 ‘Inventaris’ van het bestek worden onder meer volgende posten opgenomen, waarnaast de inschrijvers hun prijzen moeten noteren:

“2. Veldwerk

[...]

2.8. Bemaling (incl. stroomvoorziening en verbruik)

[...]

4. Rapportage

4.1. 1 Leidinggevende archeoloog	Werkdagen	9
4.2. 2 archeoloog-assistenten	Werkdagen	18
4.3. 1 bodemkundige-expert	Werkdagen	4,5”.

3.5. De inschrijvingen worden geopend op 24 augustus 2012. Er zijn vijf offertes ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en de bvba BAAC Vlaanderen.

De inschrijvers geven prijzen op voor de posten van de bemaling en de rapportage.

3.6. Bij de offerte van de verzoekende partij is tevens een document ‘Opmerking bij de meetstaat en offerte’ gevoegd, waarin staat:

“- We merken op dat het aantal werkdagen voorzien voor de rapportage te weinig is: de voorziene termijn is te kort om een rapport van een onderzoek van dergelijke omvang op te stellen.
- Er is geen post voorzien voor een dumperkar om de grond te vervoeren. Daarentegen is het aantal kraandagen wel ruim gerekend. We gaan er van uit dat, indien een dumperkar dient ingezet te worden, deze onder de post ‘kraan en machinist’ valt.
- Bemaling: we voorzien bemaling voor 1 waterput voor een periode van 3 weken.”

3.7. In het gunningsverslag wordt omtrent de opmerkingen van de verzoekende partij gesteld:

“Monument Vandekerckhove nv:

Er zijn te weinig werkdagen voorzien voor opmaak/verwerking reportage. Zal dus aanleiding geven tot een meerkost waardoor de rangschikking zal wijzig[en], gezien het zeer geringe verschil tussen 1ste en 2de positie =>1.408,82€ incl btw verschil. Dit gaat dus over een relevante onregelmatigheid. Daarenboven verander[t] de inschrijver hier de voorwaarden opgenomen in het bestek/meetstaat waardoor deze inschrijving onverenigbaar [is] t.o.v. de opgelegde voorwaarden.

Er is geen post voorzien voor een dumpkar om de grond te vervoeren. Daarentegen is het aantal kraandagen wel ruim gerekend. We gaan ervan uit dat, indien een dumpkar dient ingezet te worden, deze onder de post 'kraan en machinist' valt. => OK

Bemaling: we voorzien bemaling voor 1 waterput voor een periode van 3 weken => daar is een post (TP) voorzien voor alle bemalingen op het terrein. De inschrijver verander[t] hier ook de voorwaarden opgenomen in het bestek/meetstaat, waardoor deze inschrijving onverenigbaar is t.o.v. de opgelegde voorwaarden.

Voorgestelde toewijzing

Het laagste aanbod is weliswaar van Monument Vandekerckhove nv uit Ingelmunster, maar gezien de nu reeds gemaakte opmerkingen bij de inschrijving op het bestek en meetstaat waardoor dit zal aanleiding geven tot een meerprijs, en rekening houdend met het feit dat er een zeer geringe verschil [is] tussen 1ste en 2de positie waardoor de rangschikking sowieso zal wijzig[en]. Hier gaat het dus over een relevante onregelmatigheid. Ook het feit dat de inschrijver hierdoor de voorwaarden opgenomen in het bestek/meetstaat verander[t], waardoor deze inschrijving onverenigbaar is t.o.v. opgelegde voorwaarden. Hierdoor dient de inschrijving van Monument Vandekerckhove nv als onregelmatig te worden beschouwd.

Daarom [kan] het aanbod van bvba BAAC Vlaanderen uit Assenede [...] als regelmatig [...] beschouwd worden.

Stellen wij voor deze werken toe te wijzen aan bvba BAAC Vlaanderen uit Assenede de voor haar inschrijvingsbedrag van 293.212,34 euro inclusief btw."

3.8. Bij beslissing van 12 september 2012 van het directiecomité wordt de offerte van de verzoekende partij als onregelmatig geweerd en gunt de verwerende partij de overheidsopdracht aan de bvba BAAC Vlaanderen.

Dit is de bestreden beslissing.

3.9. Bij aangetekende brief van 25 september 2012 wordt de verzoekende partij op de hoogte gebracht van de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 15 en 65/8, § 1, 2°, van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’, van artikel 110, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’, van de bepaling 04 van artikel III en artikel VI van het bijzonder bestek, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, “inzonderheid” de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het gunningsverslag, waarin wordt gereageerd op haar opmerkingen bij de meetstaat en de offerte, namelijk dat (1) het aantal werkdagen voor de rapportage te weinig is, (2) er in geen post is voorzien voor een “dumperkar” om de grond te vervoeren en (3) in bemaling wordt voorzien voor één waterput voor een periode van drie weken. Terwijl de tweede opmerking door de verwerende partij wordt aanvaard, worden de eerste en de tweede opmerkingen aangegrepen om de offerte van de verzoekende partij als onregelmatig te beschouwen. Echter, zo vervolgt de verzoekende partij, zowel voor de eerste als voor de derde opmerking kan er geen sprake zijn van enige aantasting van de regelmatigheid van de offerte in de zin van artikel 110, § 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996.

Wat de eerste opmerking betreft, betoogt de verzoekende partij dat die geen enkele invloed op de prijs kan hebben en dat die evenmin enig voorbehoud inhoudt noch een verandering brengt aan de voorwaarden opgenomen in het bestek en/of de meetstaat, waardoor deze inschrijving onverenigbaar zou zijn met de opgelegde voorwaarden, en dit om de volgende redenen:

- de vermoedelijke hoeveelheid wordt soeverein bepaald door de aanbestedende overheid en de eenheidsprijs per vermoedelijke hoeveelheid wordt vast opgegeven door elk van de inschrijvers. Ook de verzoekende partij heeft respectieve eenheidsprijzen per dag voor de leidinggevende archeoloog, de twee archeoloog-assistenten en de bodemkundige-expert gegeven. De vermoedelijke hoeveelheid werd door de verwerende partij voor elk van hen bepaald op (in die volgorde) 9, 18 en 4,5. De verzoekende partij heeft dus geenszins enige hoeveelheid van één of meer posten van de samenvattende meetstaat verbeterd of gewijzigd;
- de verwerende partij heeft uitdrukkelijk inzake de wijze van prijsbepaling in het bijzonder bestek bepaald dat het opdrachtgevend bestuur zich het recht voorbehoudt de hoeveelheden van de posten in de inventaris te allen tijde te wijzigen in meer of in min, of zelfs geheel weg te laten, zonder enig recht op schadevergoeding;
- de opmerking is niet meer dan louter informatief en heeft geen enkele invloed op de regelmatigheid van de prijzen;
- de vergelijking van de inschrijvingsbedragen van de inschrijvers komt door de gemaakte opmerking op geen enkele wijze in het gedrang, gezien er immers een vaste eenheidsprijs door elk van de inschrijvers wordt gegeven en de vermoedelijke hoeveelheden, zoals door de overheid bepaald, voor elk van de inschrijvers identiek zijn;
- bovendien, indien achteraf zou komen vast te staan dat de opmerking correct zou zijn, kan dit niet leiden tot een verhoging van de prijs, nu de verwerende partij zich uitdrukkelijk het recht heeft voorbehouden de vermoedelijke hoeveelheid te wijzigen in meer of min, of zelfs geheel weg te laten, zonder enig recht op schadevergoeding;
- het zeer geringe verschil tussen het inschrijvingsbedrag van de eerste en de tweede inschrijver is ter zake volkomen irrelevant aangezien de verwerende partij, precies op grond van de bepaling 04.b) van het artikel III van het bijzonder bestek, de vermoedelijke hoeveelheid soeverein mag verhogen, en dit zonder enig recht op schadevergoeding. Krachtens voormelde bepaling hoeft de verwerende partij een prijsverhoging niet te aanvaarden.

Ten overvloede stelt de verzoekende partij dat de aanbestedende overheid bij de beoordeling van de offertes van de verschillende

inschrijvers enkel de inschrijvingsprijzen in aanmerking neemt en niet de eventueel te verwachten prijzen na uitvoering. Zelfs indien zou worden geanticipeerd op de uitvoeringsfase, mag dit enkel leiden tot een navenante verhoging van de prijs voor elke inschrijver.

Wat de derde opmerking betreft, betoogt de verzoekende partij dat er geen veranderingen werden aangebracht aan het bestek, nu er over de post bemaling niets werd vermeld in het bijzonder bestek. In de meetstaat zelf wordt in de post bemaling voorzien onder postnummer 2 ‘Veldwerk’, waarop de verzoekende partij een totaalprijs heeft opgegeven. Het voorschrift van de meetstaat, namelijk een vaste totaalprijs voor de totaalpost bemaling, werd dus door de verzoekende partij gerespecteerd. De derde opmerking is dan ook hier niet meer dan louter informatief te bestempelen, aangezien deze opmerking geen verandering mag aanbrengen aan de meetstaat. Omdat de post bemaling een totaalpost is, met een vaste totaalprijs en een som over het geheel, bestaat er geen enkele mogelijkheid dat de verzoekende partij zich niet in haar offerte zou hebben verbonden tot het uitvoeren van alle bemalingen voor de in de offerte opgegeven totale som.

Ten slotte merkt de verzoekende partij op dat de verwerende partij exact dezelfde opmerkingen van de verzoekende partij in het kader van een andere (identieke) overheidsopdracht met betrekking tot archeologisch onderzoek wel aanvaardde, en zij in dat geval niet tot de onregelmatigheid van de offerte besloot.

4.2. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hier aan toe, wat de eerste opmerking betreft, dat er maar sprake is van een voorbehoud wanneer de inschrijver de uitvoering van de opdracht volgens de voorschriften van het bestek op een bepaald punt weigert of doet afhangen van het vervullen van een voorwaarde die geen steun vindt in het bestek en de overheidsopdrachtenreglementering. Iets anders is dat een inschrijver een voorbehoud maakt voor het resultaat dat volgens de door de aanbestedende overheid gestelde werkwijze moet worden verkregen. Dit is geen voorbehoud maar een opmerking vanwege de inschrijver. Enkel indien zou blijken dat de betrokken inschrijver heeft geweigerd zich te verbinden om een door het bestek

voorgeschreven verplichting uit te voeren, mag dergelijke opmerking toch als een voorbehoud worden gekwalificeerd. De bedoeling van de betrokken inschrijver moet worden nagegaan. Enkel wanneer de inschrijver met zijn opmerking de bedoeling zou hebben meerwerken, een meerprijs of schadevergoeding te verkrijgen, voor het geval dat aan de opmerking geen gevolg zou worden gegeven, kan er sprake zijn van een voorbehoud, aldus de verzoekende partij.

De eerste opmerking mag geenszins als een voorbehoud worden gekwalificeerd. De opmerking van de verzoekende partij dat het in het bestek geraamde aantal werkdagen voor de rapportage te weinig is, impliceert niet dat de verzoekende partij daarmee *a fortiori* aangeeft dat zij de vermoedelijke hoeveelheden onmogelijk zal kunnen naleven. De verwerende partij stelt ook verkeerdelijk dat de cijfers in de offerte, zoals opgegeven door de verzoekende partij, niet met de werkelijkheid overeenstemmen. Er is en kan absoluut geen sprake zijn van een voorbehoud gemaakt door de verzoekende partij aangezien zij geenszins weigert om de opdracht op het punt van de rapportering uit te voeren volgens de voorschriften van het bestek noch doet zij de uitvoering afhangen van het vervullen van een voorwaarde die geen steun vindt in het bestek en de overheidsopdrachtenreglementering.

Voorts mag de verwerende partij niet worden gevolgd in haar stelling als zou de offerte van de verzoekende partij niet overeenstemmen met artikel 97, § 1, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996. De verzoekende partij heeft namelijk de aangegeven vermoedelijke hoeveelheden in de meetstaat niet gewijzigd. Evenmin mag de opmerking van de verzoekende partij, dat de voorziene dagen onvoldoende zouden zijn, als een wijziging van de vermoedelijke hoeveelheden worden beschouwd. De verzoekende partij heeft niet aangegeven dat zij deze hoeveelheden *de facto* zou wijzigen om de opdracht te kunnen uitvoeren. Het is dus niet correct te beweren dat de verwerende partij ervan kon uitgaan dat ingevolge deze opmerking de verzoekende partij hetzij een wijziging van de hoeveelheden zou proberen aan te rekenen, vermits de verzoekende partij zeer goed wist dat dit niet kon ingevolge de besteksbepaling 04. b), van het artikel III waarbij de aanbestedende overheid zich uitdrukkelijk het recht voorbehoudt de vermoedelijke hoeveelheid te wijzigen in meer of min, of zelfs geheel weg te laten, zonder enig recht op schadevergoeding, hetzij de

opdracht niet naar behoren zou uitvoeren en haar verbintenissen niet zou nakomen. De eerste opmerking van de verzoekende partij is dus niet meer dan louter informatief en de opmerking *in se* heeft geen enkele invloed op de regelmatigheid van de prijzen.

De verzoekende partij komt in de memorie van wederantwoord niet terug op de derde opmerking.

4.3. In haar laatste memorie benadrukt de verzoekende partij, wat de eerste opmerking betreft, dat “er geen twijfel kan bestaan over [haar] verbintenissen [...] ondanks de opmerking”. Ook hier komt de verzoekende partij niet terug op de derde opmerking.

Beoordeling

5.1.1. In zijn arrest nr. 221.290 van 8 november 2012, heeft de Raad van State inzake de eerste ‘opmerking’, die de verzoekende partij bij haar meetstaat en offerte heeft gevoegd, geoordeeld als volgt:

“7. Artikel 110, § 2, van het voornoemd koninklijk besluit van 8 januari 1996 bepaalt:

‘Onverminderd de nietigheid van elke offerte wegens afwijking van de essentiële besteksbepalingen zoals deze opgesomd in artikel 89, kan de aanbestedende overheid offertes als onregelmatig en derhalve als onbestaande beschouwen, indien zij niet overeenstemmen met de bepalingen van deze titel, enig voorbehoud inhouden, of bestanddelen bevatten die niet met de werkelijkheid overeenstemmen’.

8. Wat betreft de ‘opmerking’ die verzoekende partij bij haar meetstaat en offerte heeft gevoegd, waarbij zij stelt dat het aantal werkdagen voorzien voor de rapportage te weinig is en de termijn te kort om een rapport van een onderzoek van dergelijke omvang op te stellen, lijkt op het eerste gezicht te moeten worden aangenomen dat verzoekende partij hier een opmerking geeft die met een wijziging van de vermoedelijke hoeveelheden gelijk kan worden gesteld. Voor opdrachten voor diensten, zoals hier het geval, mag een inschrijver, tenzij het bestek het uitdrukkelijk toestaat – wat verzoekende partij niet beweert, de in de inventaris aangeduide hoeveelheden, ongeacht het om forfaitaire of vermoedelijke hoeveelheden gaat, niet wijzigen (artikel 97, § 1, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996). De aanbestedende overheid is

immers de enige die haar eigen behoeften kan bepalen. Bovendien wekt verzoekende partij met haar handelwijze minstens de indruk niet in staat te zijn tot een behoorlijke invulling van de opdracht tot rapportage binnen de door de aanbestedende overheid geschetste marges, wat twijfel doet ontstaan over de inhoud van haar verbintenissen.

Op het eerste gezicht mocht de aanbestedende overheid in die omstandigheden de offerte van verzoekende partij op dit punt als onregelmatig aanzien.”

5.1.2. In het auditorsverslag wordt vastgesteld dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord deze beoordeling niet ontkracht en enkel argumenteert –in repliek op de memorie van antwoord– dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen een voorbehoud en een opmerking. Vervolgens wordt het betoog van de verzoekende partij onderzocht en verworpen in het auditorsverslag.

In haar laatste memorie, die in slechts één alinea verschilt van de memorie van wederantwoord, betwist de verzoekende partij de vaststellingen van het auditoraat niet. De Raad van State ziet dan ook geen redenen om af te wijken van zijn eerdere oordeel en de aanvullende vaststellingen van het auditoraat, die zich als volgt aandienen.

5.1.3. In het door de verzoekende partij aangehaalde arrest nr. 174.131 van 29 augustus 2007 heeft de Raad van State geoordeeld dat een “voorbehoud lijkt te impliceren dat er in feite en in rechte aanvaardbare gegevens voorhanden zijn die het aannemelijk maken dat de inschrijver aan zijn inschrijving een voorwaarde heeft verbonden die geen steun vindt in het bestek en de regelgeving inzake overheidsopdrachten”. Het is dus niet “[e]nkel indien zou blijken dat de betrokken inschrijver geweigerd heeft zich te verbinden om een door het bestek voorgeschreven verplichting uit te voeren” dat een ‘opmerking’ als een voorbehoud mag worden gekwalificeerd, zoals de verzoekende partij beweert.

De verzoekende partij stelt voorts dat de bedoeling van de inschrijver dient te worden nagegaan en dat een “voorbehoud [...] voor het resultaat” geen voorbehoud is, maar in de opmerking bij de meetstaat en offerte

wordt uitdrukkelijk bepaald dat “het aantal werkdagen voorzien voor de rapportage te weinig is” en dat de “voorziene termijn [...] te kort [is] om een rapport van een onderzoek van dergelijke omvang op te stellen”, wat alvast doet twijfelen aan de verbintenis van de verzoekende partij. Zoals in het gunningsverslag wordt opgemerkt mag worden aangenomen dat het hogere aantal dagen tot een meerprijs zal leiden in vergelijking met de in de meetstaat opgenomen prijs voor de rapportage. Dit belet bovendien de vergelijking met de offertes van de inschrijvers die wel het door verwerende partij verwachte rapport binnen de door haar geschetste marges kunnen opstellen, en ondersteunt het eerdere oordeel van de Raad van State in zijn arrest nr. 221.290 van 8 november 2012 dat de opmerking “met een wijziging van de vermoedelijke hoeveelheden gelijk kan worden gesteld”.

De verzoekende partij toont aldus niet aan dat de verwerende partij de in het middel ingeroepen bepalingen en beginselen heeft geschonden door te oordelen dat de eerste opmerking niet louter informatief was, maar een onwettig voorbehoud uitmaakte en de offerte van de verzoekende partij aldus als onregelmatig moest worden geweerd.

5.2. In zijn arrest nr. 221.290 van 8 november 2012 heeft de Raad van State betreffende de derde ‘opmerking’ inzake de bemaling geoordeeld als volgt:

“9. Ook wat de opmerking van verzoekende partij betreft inzake de post bemaling lijkt zij een van het bestek afwijkende invulling te geven. Van de inschrijver werd verwacht dat hij in de meetstaat één prijs gaf voor gans de post ‘bemaling’ terwijl verzoekende partij hier in wezen prijs geeft voor de bemaling van één waterput gedurende drie weken en dus niet noodzakelijk voor het geheel van de post. Opnieuw kan dit gerede twijfel bij de aanbestedende overheid doen rijzen over de verbintenis van verzoekende partij en mocht zij besluiten tot het weren van de offerte wegens onregelmatigheid. Deze vaststelling klemmt des te meer nu blijkt dat de prijsopgave van verzoekende partij voor deze post substantieel de laagste van de vijf offertes is.”

De verzoekende partij voert noch in haar memorie van wederantwoord, noch in haar laatste memorie enig argument aan dat deze beoordeling tegensprekt. In het auditoraatsverslag werd zij nochtans

uitdrukkelijk hierop gewezen. De Raad verwijst dan ook naar de aangehaalde overweging uit zijn arrest nr. 221.290.

5.3. In het arrest nr. 221.290 heeft de Raad van State ten slotte geoordeeld:

“10. Het feit dat de offerte van verzoekende partij inzake een opdracht te Ledegem zelfde ‘opmerkingen’ bevatte en alsdan geen aanleiding gaf tot een beslissing van verwerende partij tot onregelmatigverklaring, lijkt geen rechten te scheppen voor verzoekende partij in voorliggende zaak, minstens maakt verzoekende partij niet duidelijk waarom het anders zou moeten zijn”.

In het auditorsverslag werd de verzoekende partij er uitdrukkelijk op gewezen dat zij in haar memorie van wederantwoord niet aantoont waarom de beslissing in het kader van een andere opdracht rechten zou scheppen voor haar in voorliggende zaak. Ook in haar laatste memorie laat de verzoekende partij dit aspect van het middel verder onbesproken. Aldus volstaat ook hier een verwijzing naar de motivering van het arrest nr. 221.290.

6. Het enige middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 april 2014,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest